

Eylüldeyim

– GürhanGürses · 05 Eylül 2014

Ayrılmaz diye sandığım ve asla benden gitmez diye bildiğim o sevgilinin ardından dökülmüş birkaç naçizane ve acizane satrı ve dizeyi ayrıca sanki bir meyyitin ardından yakılmış ağıdı okuyorsunuz gibi yapın. Her satırın ve dizenin mürekkebinin gecelerce dökülen yaşlardan mürekkep olduğunu aklınızdan çıkartmayın. Ve okurken hüznü kendinize duvar yapın. Yaşları zemzem suyu kabul edin. Sana yazmayalı çok oldu sevgili. Artık dayanmıyorum. Halimi aşikâr kılmak istedim, beyan etmek istedim kalbimi!

Bu mektup sanadır çok uzakta olan yâr! Yıldızların arkasında saklı dur, gülümseme kimseye asla, yüzünü gösterme sakın! Kayma karanlık gecede, dileği olma kimsenin! Ufkun ortasında belli dur, sende bitsin mesafeler, yitsin kem nazarlar! Gökkuşağının saklısında dur, hangi renk olduğunu anlamasın hiçbir kimse, gözlerden nihan ol, kalplerden irak ol.

Şiirsel olsun istedim bu mektup, hazana uysun ve eylüle yakışsın arzuladım. Ayrılığımıza anıt olsun diledim bu satırlar. Yüreğime vurulan satırlar kağıda değsin istedim. Kağıdın kanı aksın istedim bembeyaz sayfalara ve kırmızı kelimeler aksın istedim boylu boyunca. Aşkın bayraklaşmasını ifade ediyorum sende ve aşkımıza saygı duyulmasını, kayıtsız şartsız ona uyulmasını bekliyorum herkesten.

eylüldeyim ömrümün melül yanı

zelil ve rezil ve serpilmiş hali hüznün

yüreğim ve yüzüm ki en çok hüzne yakışır

en çok hüzne banar ve kanar

yanar da yanar inler de inler naçar

ve kaçır bir av gibi kapar bir kartal gibi

Bu mektup bir eylül günü yazıldı, kalbe kazıldı ve yâre atıldı.Pulu gözyaşlarım oldu, zarfı yüreğim...Bu yüzden ey sevgili zarfa değil de mazrufa bak diyorum sana yani dışıma değil de içime...

canı elinde ve kanı aktı akacak

bastıbacak bir aşk değil mi benimkisi

yaktı yakacak değdiği yüreği

baktığı gözü kör etti edecek

son nefesine kadar yaşadı yaşayacak bir aşk benimkisi

ellere nesi

sonra kapılarını açar baharın

yemyeşil düşüncelere tohum olur

ve gelir bir yüreğe umut olur

taze fikirlere gebe kalır beyinler

yarına mutlu bir çocuk doğurur

Umut sensin bana, ümit sensin, âti sensin, istikbal sen, mutluluk sen huzur sen, ferahlık ve güzellik sensin bana. Daha ne diyeyim sana! Muştı ol bana hazana girerken ve de ki "Bahar bende saklı sabret!"

eylüldeyim bir yanım hüzün dolu
diğer yanım hüzünden de beter
anlayacağın mutlu değilim
mesut insanlar yok burada
adı bahtiyar olan var sadece
bahtı kara ama onunda
topyekun hüzündeyim
perakende sevinçlerin müşterisi değilim
kör sevinçlerin alıcısı
sahte gülüşlerin kapıcısı hiç değilim
hüznümün zirve yaptığı sevincimin dibe vurduğu
gözlerimin yaşa durduğu kalbimi yeise düştüğü yerdeyim
Nerdesin kim bilir ne yapıyorsun nasılsın?
Hangi kalpte ikamet ediyorsun şimdi, hangi göze ziyafet oluyorsun, hangi ele tutacak oluyor ve hangi
sırtta duvar oluyorsun. Hangi umuda yelken, hangi düşe ev sahibi oluyorsun. Düşe kalka sana gelmeye
çalışıyorum. Aşkla düşe kalka sana gelmeye gayret ediyorum.
eylüldeyim
ömrümün gül ayı güya oysa ne de dikendeyim
güzel günler sanki rüya başımda o mavi hulya
göğün kurşunla kaplandığı yerin sapsarı kesildiği
gitlerin çoğaldığı gellerin azaldığı iklimdeyim
ömrümün kül rengi biraz ateşteyim
hüznümün külliyatı neşemin evveliyatı
kalbimin zayıtı aklımın terkiyatı sendeyim
Bu mektup sana yazıldı, bu imza kalbine atıldı, bu mühür aşkına basıldı. Bu kalbin çıkış bulacağı tek kapı,
nefes alacağı tek pencere, filiz vereceği tek iklim sensin.
eylüldeyim ömrümün tül hali
savrul da gel öteden kavrul da gel aşktan
dön de gel köşeden sön de gel semadan
kop da gel acıdan düşte gel bacadan
Seni arayamıyor, soramıyorum. Ama bu senden vazgeçtiğim anlamına gelmez. Ateşi de küllenmeye
bırakırlar ve sönsün isterler. Oysa o ateş için için yanmaya devam eder. Ufacık bir rüzgâr o küllenmeye
durmuş ateşi devasa bir yangına çevirir. Anlıyorsun değil mi beni? Bekliyorum nefesini, rüzgarım olmanı.